

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

154 Idem, quod supra nu. 99.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

151 Qua propter hic maxima desideratur Ordinariorum vigilancia: huic rei potissimum est ab ipsis invigilandum, tum ne in publicatione indulgentiarum quarumcunque capsæ, pelves, & mensæ in ecclesiis apponantur, tum, si quid eleemosynæ ex forma ab Ordinatio præscripta pie recipiatur, id non in abusum, & quæstum, sed in vera probata pietatis officia convertatur juxta dispositionem, & mentem sacri concilii Tridentini dict cap: 9. de reform: siff 21. cap: unic. de indulgent, Pius V. in constitut, de qua supra, & Card. Bellarm. cod. tit. cap. 9. §. primum miratur, & cap. 10. §. sextum caput, libro secundo, tom. 3:

152 Sunt enī eleemosynæ † ad aliquid piū opus, ut ecclesiārum ædificationem, & restorationem, valorum, & paramentorum ad earundem ecclesiārum, & in altaris ministerii usum, ac pauperum subventionem, captivorum redemptionem & similiū applicandæ, ut per eundem Card. Bellarm. d. cap. 10. in fin.

153 Eleemosynis † etiam peccata redimuntur, Dan, cap. 4. miseri subvenit: nam eleemosyna est beneficentia miseri propter Deum exhibenda, D. Thom. 2. 2. q. 32. & in 4. ient. dist. 15. q. 2. Ideo Christus ad hanc præstandam nos hortatur: facite, inquit, eleemosynam, & hæc omnia munera lunt vobis, Luc. 11. & vendite, quæ possidetis, & facite eleemosynam, Luc. 22. Illa est hostia Deo accepta, placens, & suavis ad Philipp. 4. Divus Paul, Eleemosynam appellat Dei gratiam 2. Corinth. 8. Per eam Dei misericordia querenda, Tob. 12. Unde qui facit misericordiam, Deo offers sacrificium, Eccles. 35. odor enim eleemosynæ Raphaelem Archangelum me-

ruit habere internum, & per eum ad supremam Dei Majestatem ascendit eleemosyna, à morte liberat, peccata purgat, Tobias via sua ducitur. Sara tot viris contristata, per Angelum matrimonio copulatur arg. de temp. serm. 2. 26. eleemosyna mortui adjuvantur, D. August. in serm. 32. de verbor. Apost. & idem Card. Bellarm. de purgat lib. 2. cap. 16. §. quod hoc tom. 2. Eleemosyna Bonifacium, & Aglaem Ethnico ad fidem convertit, à turpitudine peccati utrumque liberat, sanctos efficit, grataque Deo pignora cœlesti societati conjungit, duplice triumphantum Laurentio perperit, duplique laurea coronavit, sed qui, quanta largiantur, aspiciunt, sed quanta rapiunt, minime perpendunt mercedes suas in seculum per iustum mettere dicuntur, Raban. in 34. Eccles. ut etiam notatur, in cap. 1. Haggai Proph. ubi etiam colligitur, quam gratæ Deo sint oblationes in templi ædificationem præstantæ, Exod. 36. habetur, populum tot ad opus tabernaculi Domini dona obulisse, ut coactus fuerit Moyses publico edicto jubere, ut ab illis ferendis cessaretur, cum plura, quam ad ædificationem necesse essent, vota existarent. Quodque profint defunctis preces, viventium eleemosynæ juvent, ac præ cœteris Miseriarum celebratio, ut citius à Purgatorij penitentientibus manifestum habemus exemplum in Iuda Machabæo, qui, magna argenti vi collecta, pro defunctis precipitatem fecit, ac iusta persolvit, Machab. 12. & testatur August. apud Bed. lib. 4. Histor. c. 13. quæna refert, & sequitur Card. Ballarm. cod. c. 16. §. his adde.

154 Viventium preces † prosunt aliquando, etiam si orantes sit in peccato pecator

cator, nemp̄ secundum desiderium peccati, licet à Deo minimè exaudiatur, ex misericordia tamen, si peccatoris oratio proeedit ex desiderio bonæ naturæ Deus exaudit, non quasi ex justitia, quia talis non meretur, sed ex pura misericordia, cap. pœnitalium, § quia verum de elect. in 6. & post Sanct. August. gloss. mag. in clem. unic. in verbo orationes sub vers de quinto, de reliqui, & vener. Sanct.

605 Eadem † Clem. VIII. constitutione cavetur, ut confessarij, qui vigore privilegiorum ipsis ordinibus, congregationibus, confraternitatibus, & religionibus concessorum pro tempore eligi possunt, & poterunt seculares, scilicet, in alma Urbe ab eodem Vicario Urbis, extra Urbem verò à locorum Ordinariis, regulares autem non solum à prædicto Vicario, & locorum ordinatiis respectivè, sed etiam à suis superioribus sint approbati, ut in eadem constitutione, §. præterea volumus. Quoad Regulares, requiritur suorum superiorum approbatio, quia sunt sub eorum jurisdictione, & tanquam à suis Ordinariis sunt approbandi, cum alieno obsequio sine suorum superiorum licentia, minimè se subiungere possint, Clem. quia verò, de stat. Monach. & concil. Trident. in cap. 4. de refor. sess. 5. & illa approbatio dictorum privilegiorum vigore, audiendi confessiones secularum, etiam sacerdotum, nisi per examen ab Ordinariis locorum fuerint approbati, minimè eis suffragatur, conc. Trident. c. 15. de refor. sess. 23. & clem. dum, §. ac deinde, de sepult.

160 Regulares verò † confratres pœnitentes à criminibus, casibus, & censuris juxta Inprædictorum privilegiorum, (quatenus tamen sint in usu, & lucri concil. Trident,

decretis ac Romanorum Pontificum constitutionibus non aduersentur, nec revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa sit) formam, & tenorem dustat ab solvere possunt, ut in eadem constit. dicit. § præterea volumus, vers. ut qui confratres, & intra hos terminos sese debent regulares continere, nec aliorum privilegiorum sibi ipsis olim concessorum, plus juris sibi vendicare possint.

Tria enim † concurrere debent in privilegiis regularibus olim concessis, ut à criminibus, & censuris, eorundem privilegiorum vigore absolvere possint.

Primum, ut sint in usu, quia lex non recepta moribus definit obligare, cap. in istis, §. leges 4. dist. gloss. 2. in capit. 1. de treug. & pace, & Navar. in cons. 3. alias cons. 4. numer. 4 de sent. excomm. lib. 5. par. 2. &c privilegium, per quod conceditur aliqua facultas aliquid faciendi, perditur, antequām acceptetur, per non usum, per lapsum decennij, l. 5. ff. de nund. gloss. penult. in l. falsa, C. de divers. rescript. Ial. in l. beneficium, numer. 53. C. de constit. princ. & Navar. eodem numer. 4.

Secundum, † quod sacr. concil. Trid. decretis, ac Romanorum Pontificum constitutionibus non aduersentur, facultate enim absolvendi ab illis casibus, quos Ordinarij locorum sibi reservarunt, uti non possunt, quia ejusdem sacr. concil. Trident. decretis aduersatur, ut cap. 7. de cas. reserv. sess. 14. Canon. 11. de Sanctis pœnit. Sacram. eadem sess. 14. Et, quod, nec fratres Mendicantes, nec alii regulares vigore privilegiorum, quæ Mare Magnum appellant, nec vigore privilegiorum rosarij, neque Jesuite à casibus Episcopo reservatis absolvere possint, sicut plures su-

l. iiiii pcc